

حسین عبدی در گفت وگو با «فرهیختگان»: پرسپولیس باید با چند استراتژی لیگ را ادامه دهد

ساده گرفتن کافا، کار تیم ملی را سخت کرد

حمیدرضا اسکندری

خبرنگار گروه ورزش

یکی از گزینه‌های سرمربیگری پرسپولیس بعد از جدایی اسماعیل کارنال، حسین عبدی بود که در نهایت مورد اعتماد مدیریت این باشگاه قرار نگرفت و وحید هاشمیان این عنوان را تصاحب کرد. حالا عبدی به‌عنوان یکی از پیشکسوتان باشگاه پرسپولیس، هاشمیان و تیمش را نقد می‌کند اما به قول خودش نه از روی احساس یا حب‌و بغض، بلکه از روی منطق و به‌عنوان کسی که می‌خواهد به هاشمیان کمک کند تا پرسپولیس را آن‌طور که هواداران می‌خواهند بسازد. عبدی نقدی هم به تیم ملی در تورنمنت کافا داشت که صحبت‌های او را در گفت‌وگو با «فرهیختگان» می‌خوانید.

حتما در جریان هستید که پرسپولیس در این مدت کوتاهی که از لیگ گذشته، در چند مورد مورد هجمه قرار گرفته و دچار حواشی زیادی شده است. به نظر شما دلیل این حواشی عوامل باشگاه هستند یا مسائل دیگری دخیل است؟

خیلی دوست ندارم وارد یک‌سری جزئیات شوم و سعی می‌کنم به‌صورت کلی صحبت کنم. این یک واقعیت است که دو باشگاه پرسپولیس و استقلال شدیداً زیر ذره‌بین رسانه‌ها هستند و همه اتفاقاتی که در این باشگاه‌ها رقم می‌خورد مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد. به همین خاطر، حواشی همیشه اطراف سرخابی‌ها بوده، هست و خواهد بود. اما نوع برخورد با این حواشی خیلی مهم است. باید بدانیم که در چه مواقعی در مورد یک‌سری حواشی جوابگو باشیم و چه موقع اهمیتی به آن ندهیم. وقتی سنگ بزرگی وسط یک رودخانه می‌افتد، آب از کنار آن عبور می‌کند. از این رو شاید بهتر باشد برخی مواقع از کنار یک‌سری مسائل گذشت و اهمیتی نداد. اما بعضی وقت‌ها باید وارد عمل شد و حواشی را مدیریت کرد.

یکی از عواملی که باعث شد حواشی زیادی برای پرسپولیس ایجاد شود، بحث پرداخت غرامت سنگین بابت بازیکنانی بود که قرارداد داشتند و از این تیم جدا شدند. در این بین با وحید امیری ابتدا تمدید قرارداد شد و بعد با آن شکل او را کنار گذاشتند. نظر شما در این مورد چیست؟
واقعیت این است که در کشور و فرهنگ‌مان یک کار غلط جا افتاده که اگر ادامه پیدا کند متأسفانه بازتاب خوبی نخواهد داشت و آن هم برخورد نامناسب با بازیکنانی است که سال‌ها برای یک باشگاه زحمت کشیده‌اند. در فوتبال حرفه‌ای بارها دیده‌ایم که تیم‌های بزرگ چطور با بازیکنان و مربیان قدیمی خود به‌نوعی وداع می‌کنند. منظورم

ترتیب یک بازی خداحافظی نیست بلکه یک احترام ساده است. مثلاً می‌شود در آخر فصل با بازیکنی که قرار نیست قراردادش تمدید شود، در بازی آخر از او تقدیر کرد تا فرصتی داشته باشد با هواداران تیم محبوبش خداحافظی کند. مشابه این اتفاق را هر فصل در اکثر باشگاه‌های بزرگ دنیا می‌بینیم. این احترام خودش یک پیغام بزرگ برای همه بازیکنان تیم است که اگر شما هم چند سال اینجا باشید به این شکل از شما تقدیر می‌شود. اما اگر به‌جای این تقدیر برخورد بدی صورت بگیرد، آن وقت این هم خودش یک پیغام مهم به نفрат تیم است که اگر سال‌ها اینجا باشید، این ما هستیم که تصمیم می‌گیریم شما را چطور کنار بگذاریم. من خاطرم نیست که باشگاه پرسپولیس به‌غیر از فرشاد پیوس برای یکی دیگر از بازیکنان قدیمی‌اش بازی خداحافظی برگزار کرده باشد یا حداقل به او احترام گذاشته و از وی تقدیر کرده باشد. این برای ما که دم از فرهنگ و اخلاق جوانمردانه می‌زنیم اصلاً خوب نیست.

به نظر شما ترکیب پرسپولیس کامل است یا این تیم باید در چند پست تقویت شود؟
اجازه دهید قبل از اینکه بخوام در مورد مسائل فنی پیرامون پرسپولیس صحبت کنم یک

چیز را روشن کنم؛ من به‌عنوان کسی که ۲۰ سال از عمرش را در پرسپولیس گذرانده، این تیم و هوادارانش را دوست دارم و طبیعتاً از موفقیتش خوشحال می‌شوم. از این رو اول خوشحالم که به یک مربی جوان و با دانش ایرانی اعتماد شده و قلباً دوست دارم دوست خبوم وحید در پرسپولیس موفق باشد. انتقادی که به پرسپولیس وارد است این است که در دو بازی ابتدایی آن اقتدار و یکپارچگی را در این تیم ندیدیم. در بازی اول طبیعی بود فجرسیاسی به‌واسطه اینکه تیم هماهنگ‌تر و منسجم‌تری بود مقابل پرسپولیس نمایش خوبی ارائه دهد، اما در بازی با سپاهان انتظار من این بود که تیم کمتر تحت فشار قرار بگیرد. نتیجه بازی برای پرسپولیس عالی بود اما باید قبول کرد که تیم در آن مسابقه در خیلی از دقایق بازی تحت فشار بود و اگر یکی از موقعیت‌های سپاهان گل می‌شد، نتیجه پایانی می‌توانست چیز دیگری باشد. استراتژی پرسپولیس در این بازی، بسته بازی کردن و دلخوش بودن به ضد حملات بود، اما این استراتژی مقطعی جواب می‌دهد و اصولاً فلسفه بازی پرسپولیس تهاجمی بوده است، چون تماشاگران زیادی دارد و همواره مدعی شماره یک قهرمانی بوده است. شاید بهتر باشد افرادی که پیش‌تر در کادرفنی پرسپولیس بودند و الان کنار وحید هستند، در شناخت تیم بیشتر به او کمک کنند. همیشه لازم نیست شما از حرفی‌تان شناخت خوبی داشته

مومنی مقدم در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: این نسل عاشق کسب طلای جهان بود

بهترین و لذت‌بخش‌ترین اتفاق، حال خوب مردم بود

■ هیچ تصمیمی درخصوص آینده نگرفته‌ام

■ خیلی می‌توانم به پیاتزا کمک کنم

داشتیم، در نهایت توانستیم در بین ۲۴ کشور دنیا قهرمان شویم و به مدال طلا برسیم.

ایتالیا در سه دوره اخیر مسابقات رده سنی جوانان فینالیست شده است و هر سه بار نیز شکست خورده است. دو شکست این تیم در دو دوره اخیر مقابل ایران در دیدار نهایی بوده است. این بار این تیم ست نخست را پیش افتاد، اما در ادامه شرایط بازگشت، چه اقداماتی برای بازگشت تیم انجام دادید؟

اولاً که لطف خدا بود که شامل حال من، همکارانم و بچه‌های ایران شد. از بُعد فنی، تمام شرایط را تمرین کرده بودیم و پلن یک، دو و سه داشتیم تا در شرایط خاص از آن استفاده کنیم. بازیکنانی داشتیم که در شرایط مختلف در بازی‌های تدارکاتی در ایران تست شده بودند. بعد از اینکه ست اول را مقابل ایتالیا – که تیم فوق‌العاده خوبی از نظر کار فنی و کادرفنی و آنالیز بود- واکذا کردیم، در ست دوم وارد پلن دوم شدیم. ایتالیا بعد از این اتفاق آچمز شد و نفهمید از کجا خورد. کسانی که والیبالی هستند و ترکیب و ارنج و ساختار تیم را می‌دانند، متوجه شدند چه تغییراتی دادیم که توانستیم این اتفاق خوب را رقم بزنیم. تا ایتالیا خواست جان بگیرد ما بازی را سه بر یک برنده شدیم و افتخاری برای کشور کسب شد.

شما بعد از گرفتن دو عنوان قهرمانی از ایتالیا در حال تبدیل شدن به کابوس آنها هستید؟

از قهرمانی تیم کشورمان خیلی خوشحال هستم. در این رده سنی سال‌های زیادی حضور داشتم. وقتی وارد مسابقات شدیم، تقریباً تمامی مربیان همدیگر را می‌شناختند. همه این مربیان یک احترام خاصی نه برای من بلکه برای ایران قائل بودند و می‌دانستند من و همکارانم به دنبال کسب قهرمانی دوباره و مدال طلا هستیم. همه آنها به نوعی ترس و این کابوس را داشتند. ما نیز بر اساس اینکه به دنبال مدال طلا بودیم، تمرینات سختی را طراحی کرده بودیم تا دوباره از عنوان قهرمانی دفاع کنیم و خدا را شاکرم این اتفاق دوباره رقم خورد.

شما آمار فوق‌العاده‌ای با تیم جوانان ثبت کردید. دبل قهرمانی در آسیا و جهان و در نهایت پوکر قهرمانی با تیم کشورمان باعث شده است که بسیاری از غیرممکن‌ها را ممکن و تفکرات را نسبت به موفقیت در ورزش‌های گروهی تغییر دهید. خودتان در جریان این آمارها هستید؟
همه این‌ها لطف خدا بوده است. هیچ‌وقت دنبال آمار، القاب و این چیزها نبودم. هدفی داشتم و غیر از عنوان قهرمان به چیزی قانع نمی‌شدم. برای این مهم تمام تلاش خود را کردم و ذهنیت برنده را به همکاران و بازیکنان القا کردم. همیشه به بازیکنان می‌گفتم که شما می‌توانید و باید قهرمان شوید و مدال طلا بگیرید. شاید این حرفم در روزهای اول یک مقدار جسورانه و بلندپروازانه بود. شاید خیلی از همکاران مسخره‌ام می‌کردند و اعتقاد داشتند این قهرمانی یک بار اتفاق افتاده است و آن نیز شانس بوده است. خدا را

شکر می‌کنم که این تصور در بچه‌ها نهاده‌نم شد. این موفقیت به هیچ عنوان شانس‌ی نبود و ما روزبه‌روز برنامه داشتیم و هدف ما رسیدن به شرایطی بود که دوباره قهرمان شویم. در ۸ مرحله اردو سعی کردیم در تمام مهارت‌ها خود را به سطح تیم اول دنیا برسانیم. خدا را شکر با زحمت تمام کادرفنی و بچه‌ها به این هدف رسیدیم و بازی‌به‌بازی بچه‌ها از لحاظ کیفیت فنی فوق‌العاده عملکرد خوبی داشتند و نشان دادیم که برای این تیم زحمت زیادی کشیده شده است.

در تیم‌ریایی مسابقات نیز ما چهار نماینده داشتیم و MVP (ارزشمندترین بازیکن مسابقات) نیز از تیم ایران انتخاب شد. همه این اتفاقات نشان داد که تیم ما شایسته‌ترین تیم برای کسب عنوان قهرمانی بود.

به نظر من همه بچه‌ها لایق کسب عنوان MVP بودند. عین ۱۲ بازیکن ما شایستگی بسیاری داشتند و ما در تیم بازیکن ذخیره و اصلی نداشتیم و هرکدام از این بچه‌ها ارزشمندترین بازیکن بودند. ورزش والیبال ورزش گروهی است و افرادی نیست و اگر چند نفر کاپ گرفتند نتیجه زحمات گروهی است. ما یک تیم بودیم و همیشه تیمی فکر می‌کردیم و تیمی کار می‌کردیم. شعار خردم این بود که تیم از فرد مهم‌تر است؛ فرد می‌خواهد من به عنوان مربی باشم یا بازیکن. سعی کردیم کار تیمی را در ذهن بچه‌ها جسابیندازیم که این اتفاق خوب افتاد. در کنار این موضوع، ما چهار افتخار دیگر کسب کردیم: طها بهودنیا بهترین مدافع میانی، میدستین حسینی بهترین دریافت‌کننده و ارزشمندترین بازیکن مسابقات، عمران کرکجلی بهترین پاسور و سیدمرتضی طباطبایی بهترین لیبر و مسابقات انتخاب شدند که باعث افتخار کشور است.

نتایج تیم جوانان تأثیر بسیار زیادی روی مردم داشت و شرایط به گونه‌ای شده بود که مردم نتایج تیم جوانان را همانند رده سنی بزرگسالان پیگیری می‌کردند. چقدر از راه افتادن این جو خوشحال بودید؟

فکر می‌کنم بهترین و لذت‌بخش‌ترین حال، همین حال خوب مردم است؛ مردمی که در این مدت از نظر اقتصادی یک مقدار ناامید بودند و شرایط سختی نیز در جنگ سپری کردند. فکر می‌کنم نتایج تیم ما روزنه امیدی در دل مردم ایجاد کرد. برای شادی دل مردم هر کاری از دست‌مان برآمد را انجام دادیم و انجام خواهیم داد. به بچه‌ها گفته بودم برای شادی دل مردم عزیز که در کشور سختی کشیدند باید تلاش کنیم تا باعث غرور ملی شویم. خدا را شکر با برد مقابل تیم‌های خوب دنیا این اتفاق افتاد.

شما در مصاحبه‌ای از نگرانی درخصوص شرایط خدمت سربازی بچه‌ها صحبت کرده بودید. این در حالی است که گفته می‌شود طبق قانون این نفرات به دلیل قهرمانی جهان از خدمت سربازی معاف شدند.
صددرصد باید این اتفاق بیفتد و می‌افتد. امیدوارم قدر این بچه‌ها را بدانند و دوباره آنها را از خدمت سربازی معاف کنند. برخی به خاطر منافع شخصی

باشید؛ بلکه مهم‌تر این است که تیم خودت را بهتر بشناسی و از پتانسیل تک‌تک نفرات تیم آگاهی داشته باشی. اینکه به‌یکباره بازیکنی در یک پست غیر تخصصی به کار گرفته شود به تیم کمک نمی‌کند. بدون تردید پرسپولیس در چند پست کمبود مهره دارد و در برخی پست‌ها هم ترافیک زیادی وجود دارد. اگر بازیکن باکیفیت پیدا شود می‌تواند به تیم کمک کند؛ در غیر این صورت بازیکنانی در تیم هستند که توانایی بازی در چند پست را دارند.

هواداران پرسپولیس برای نتیجه‌گیری این تیم با وحید هاشمیان صبور خواهند بود؟

هاشمیان اولین تجربه به سر مربیگری‌اش را پشت سر می‌گذارد و قطعاً برای موفقیت نیاز به حمایت دارد. این حمایت می‌تواند از سوی پیشکسوتان، باشگاه و هواداران باشد. به هر شکل تفکر جدیدی در تیم حاکم شده و نیاز به زمان دارد تا این تفکر در بین اعضای تیم جا بیفتد.

عملکرد تیم ملی در تورنمنت کافا را چطور دیدید؟

با تیم نوجوانان و جوانان در تورنمنت کافا شرکت کرده‌ام و خوب می‌دانم که ساده‌انگاری این مسابقات می‌تواند چقدر کار را برای ملی پوشان ما سخت کند. در این تورنمنت اگرچه حریفانی شرکت می‌کنند که در فوتبال حتی آسیا در سطح پایینی قرار دارند اما باید بپذیریم که این تیم‌ها در حال پوست اندازی هستند و هر چه بازیکنان جوان این کشورها بزرگ‌تر می‌شوند از لحاظ کیفی رشد می‌کنند. در چنین شرایطی تقابل با این تیم‌ها سخت است. آنها سرشار از انگیزه‌اند و وقتی مقابل تیم بزرگی مثل ایران قرار می‌گیرند تمام توان‌شان را به کار می‌گیرند. در این بین تیم‌هایی مثل تاجیکستان و ازبکستان رشد خوبی داشته‌اند و حتی افغانستان و ترکمنستان هم در حال رشد هستند. شاید سطح مسابقات بالا نباشد اما نتیجه‌گیری در تورنمنت کافا راحت نیست و من این را از نزدیک لمس کرده‌ام.

از تیم ملی انتقادات زیادی می‌شود، چه از نحوه بازی گرفته تا ضعف‌های مشهود در خط دفاع و حمله. نظر شما چیست؟
این مشکل شامل خیلی از تیم‌های ملی می‌شود، از این جهت که مربیان تیم ملی زمان کافی برای ارتقای سطح کیفی تیم‌شان ندارند. آنها دو روز قبل از فیفا دی بازیکنان خود را تحویل می‌گیرند و مستقیم وارد مسابقات می‌شوند. بعد از آن بازیکنان راهی باشگاه‌های خود می‌شوند. شاید از تیم‌های ملی خیلی نباید انتظار بازی جذاب داشت اما مسلماً انتخاب نفرات، مدیریت و انسجام تیمی مهم است. خوشحالم از اینکه در تورنمنت کافا یک‌سری چهره‌های جدید را در تیم ملی در پست‌های مختلف دیدم و امیدوارم این موضوع تداوم داشته باشد. ما بازیکنان جوان خوبی داریم که اگر به آنها بیشتر اعتماد شود می‌توانند روح تازه‌ای به تیم بیاورند.

تیم‌های خود دوست دارند این بچه‌ها به خدمت سربازی بروند. این اوج خودخواهی است و امیدوارم این اتفاق نیفتد و این بچه‌ها معاف شوند. به جرأت می‌گویم دو‌سالگی که بچه‌ها در اردو بودند، از سربازانی که خدمت کردند کمتر زحمت کشیدند. این بچه‌ها در دوران جنگ نیز در اردو بودند و دقیقاً موشک کنار آنها خورد. به بچه‌ها در دوران جنگ می‌گفتم که اگر تمرینات را رها کنیم از تیم‌های آمریکا و ایتالیا و بسیاری از رقبا عقب خواهیم افتاد. موقعی که این تیم‌ها را بردیم مشخص شد که این بچه‌ها سرباز وطن هستند. وقتی مسرود خوانده می‌شود و پرچم کشور در یک کشور دیگر به اهتزاز درمی‌آید، بزرگ‌ترین افتخار است؛ موضوعی که شاید با جنگ نیز اتفاق نیفتد، اما با ورزش این اتفاق افتاد و باعث غرور یک کشور شد.

بعد از قهرمانی‌های اخیر آیا همچنان تمایل به ادامه فعالیت مربیگری در سطح ملی با تیم‌های پایه را دارید یا احتمال تصمیمات دیگری وجود دارد؟

این تصمیمی است که فدراسیون می‌گیرد. حکم من تا پایان این مسابقات بود و سعی کردم بر اساس این حکم تمام وظایف خود را به نحو احسن انجام بدهم. خدا را شکر این اتفاق افتاد. ما دو هدف داشتیم که یکی تحویل بازیکنان خوب و باکیفیت به تیم بزرگسالان است و دیگری کسب عنوان قهرمانی مسابقات بود که خدا را شکر این دو هدف ممکن شد. هنوز هیچ تصمیمی نگرفته‌ام و فعلاً با پایان کار در تیم ملی باید به فکر باشگاه خود باشم.

ارتباط شما در این مدت با پیاتزا چگونه بود و آیا ایشان درخواستی نداشتند که برنامه‌های تیم جوانان در راستای تیم ملی باشد؟
اصلاً فرصتی نشد که صحبت طولانی با هم داشته باشیم. فقط یک جلسه در مورد پوریا آریاخواه و بازیکنان تیم دانشجویان داشتم. مسئولیت تیم دانشجویان نیز با من بود که مسابقات دانشجویان به واسطه جنگ و عدم دریافت ویزا کنسل شد. در بازگشت از مسابقات قهرمانی جهان شاید جلسه‌ای خوب با پیاتزا در مورد روند بچه‌ها و عملکرد آنها داشته باشیم. هم این نسل و هم نسل قبلی که در خدمت پیاتزا هستند، شاگردانم هستند و از لحاظ روحی، روانی و فنی کاملاً به بچه‌ها واقف هستم و خیلی می‌توانم به پیاتزا کمک کنم.

فدراسیون والیبال کلیلی از حال و هوای بچه‌های تیم ملی بعد از قهرمانی تیم جوانان منتشر کرد که نشان‌دهنده خوشحالی آنها از این موضوع بود. به نظر می‌رسد قهرمانی تیم شما به تیم ملی نیز در آستانه مسابقات قهرمانی جهان روحیه داد.

خیلی‌ی از واکنش بچه‌های تیم ملی بزرگسالان به خاطر قهرمانی برادران کوچک خود خوشحال شدیم. بچه‌های تیم ملی انرژی خوبی به ما دادند و همچنین بچه‌های ما نیز انرژی خوبی به تیم ملی دادند تا ان‌شاءالله در قهرمانی جهان در فیلیپین با اعتمادبه‌نفس بیشتری وارد مسابقات شوند و نتیجه خوبی بگیرند.

فرهیختگان

ورزش

یکشنبه ۱۶ شهریور ۱۴۰۴

شماره ۴۵۰۰

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

۱۱